

Dániel könyve – Kilencvenötödik rész

A második angyal üzenetének prófétai jelentőségének feltárása

Jeff Pippenger

2024-02-28

Mind az első, mind a harmadik angyal mozgalmának történetében az üzenet a második angyal üzenetével foglalható össze.

És egy másik angyal követte, ezt mondván: Elesett, elesett Babilon, ama nagy város, mert paráznaságának haragborából adott inni minden nemzetnek. Jelenések 14:8.

A második angyal azonosítja a prófécia hármaskörét azok számára, akik látni kívánnak. A második angyal prófétai üzenetet hirdet, és az üzenet az, hogy Babilon kétszer elesett. Babilont ama „nagy városként” azonosítja, amelyet a tizenhetedik és tizennyolcadik fejezet a modern Babilonként jelöl meg. A modern Babilon kétszer elesett, és bukását az idézte elő, hogy minden nemzettel megittatta „paráznasága haragjának borát”. Paráznaságát a föld királyaival vitte véghez. Ez a kapcsolat tette lehetővé számára, hogy azoknak a királyoknak az erejét, akikkel paráználkodott, felhasználja „haragjának” végrehajtására, amely az az üldözés, amellyel Isten hűségeseit sújtja.

A bor tanítás, és az a tanítás, amelyből minden nemzetet arra vezet, hogy igyék, az a hamis tanítás, amely azt állítja, hogy a nap imádása békét fog eredményezni. Minden nemzet elfogadja az ő tekintélyének „bélyegét”, amely a nap imádása, amint azt a vasárnap megszentelésében való istentisztelet jelképezi. E „bélyeg” minden nemzet általi elfogadását az Egyesült Államok hatalma idézi elő, de ez a föld bolygója az iszlám harmadik jajszava által hozott, egyre fokozódó hadviselés idején történik. A nemzetek az ő haragjának „borát” a „béke és biztonság” ígéretére alapozva fogadják el.

„Most hát az a hír járja, hogy kijelentettem: New Yorkot árhullám fogja elsöpörni? Ezt én soha nem mondtam. Azt mondtam, amikor láttam, hogy ott emelkednek a hatalmas épületek, emeletről emeletre: »Mily rettenetes jelenetek fognak végbemenni, amikor az Úr felkel, hogy rettenetesen megrázza a földet! Akkor beteljesednek a Jelenések 18:1–3 szavai.« A Jelenések könyve tizennyolcadik fejezetének egésze figyelmeztetés arra nézve, ami a földre jön. New Yorkra vonatkozóan azonban nincs külön világosságom arra nézve, hogy mi következik be, csupán azt tudom, hogy egy napon az ottani nagy épületek ledőlnek Isten hatalmának fordító és felforgató működése által. A nekem adott világosságból tudom, hogy pusztulás van a világban. Egy szó az Úrtól, hatalmas erejének egyetlen érintése, és ezek a roppant építmények összeomlanak. Olyan jelenetek fognak végbemenni, amelyek rettenetességét el sem tudjuk képzelni.” Review and Herald, 1906. július 5.

A második angyal üzenete 2001. szeptember 11-én ismét elhangzott, amikor Isten kezének érintésére ledőltek New York City nagy épületei.

„A próféta ezt mondja: „Láttam egy másik angyalt alászállni a mennyből, akinek nagy hatalma volt; és a föld megvilágosodott az ő dicsőségétől. És teljes erejéből, hatalmas szóval kiáltott, mondván: Leomlott, leomlott a nagy Babilon, és ördögök lakóhelyévé lett” (Jelenések 18:1–2). Ez ugyanaz az üzenet, amelyet a második angyal adott. Babilon elesett, „mert paráznasága haragjának borából adott inni minden népnek” (Jelenések 14:8). Mi ez a bor? — Az ő hamis tanításai. Hamis szombatot adott a világnak a negyedik parancsolat szombatja helyett, és megismételte azt a hazugságot, amelyet Sátán először mondott Évának Édenben — a lélek természetes halhatatlanságát. Sok rokon tévelygést is szélteben-hosszában elterjesztett, „emberi parancsolatokat tanítván tanítások gyanánt” (Máté 15:9).”

„Amikor Jézus megkezdte nyilvános szolgálatát, megtisztította a Templomot szentségtörő meggyalázásától. Szolgálatának utolsó cselekedetei között ott volt a Templom második megtisztítása. Így tehát a világ figyelmeztetésére végzendő utolsó munkában két különálló felhívás hangzik el az egyházakhoz. A második angyal üzenete ez: „Elesett, elesett Babilon, az a nagy város, mert paráznasága haragjának borából adott inni minden népnek” (Jelenések 14:8). És a harmadik angyal üzenetének hangos kiáltásában egy szózat hallatszik a mennyből, amely ezt mondja: „Fussatok ki belőle, én népem, hogy ne legyetek részesek az ő bűneiben, és ne kapjatok az ő csapásaiból. Mert bűnei az égig hatottak, és Isten megemlékezett az ő gonoszságairól” (Jelenések 18:4, 5).” Szemelvények, 2. könyv, 118.

2001. szeptember 11. és az Egyesült Államokban hamarosan bekövetkező vasárnapi törvény között teljesebb Jelenések könyve tizennyolcadik fejezetének első három verse, mert a Babilonból való kihívás a vasárnapi törvény idején kezdődik.

„A Jelenések 18 arra az időre mutat, amikor a Jelenések 14:6–12 hármas figyelmeztetésének elutasítása következtében az egyház teljesen eléri azt az állapotot, amelyet a második angyal előre megjövendölt, és Istennek a Babilonban még ott levő népe felszólítást kap arra, hogy különüljön el annak közösségétől. Ez az üzenet az utolsó lesz, amely valaha is adatni fog a világnak; és elvégzi a maga munkáját. Amikor azok, akik „nem hitték az igazságot, hanem gyönyörködtek a hamisságban” (2 Thessalonika 2:12), átadatnak annak, hogy erős tévelygést fogadjanak be, és higgyenek a hazugságnak, akkor az igazság világossága felragyog mindazokra, akiknek szíve nyitva áll annak befogadására, és az Úrnak minden gyermeke, aki Babilonban maradt, hallgatni fog a hívásra: „Fussatok ki belőle, én népem” (Jelenések 18:4).” A nagy küzdelem, 389, 390.

A hamarosan bekövetkező vasárnaptörvénynél a korábbi szövetségi nép erős tévelygést fog kapni. 2001. szeptember 11-étől addig, míg az erős tévelygés kiárasztatik a vasárnaptörvénynél, a második angyal üzenete ismétlődik, és annak elutasítása „a Jelenések tizennegyedik fejezete hatodikától tizenkettedik verséig terjedő hármas figyelmeztetés” elutasítását jelenti. Ebben az értelemben a három angyalt a második angyal üzenete képviseli. A második angyal üzenete ez: Babilon elesett, elesett, és a második angyal üzenete az első és a harmadik üzenet közé van helyezve.

A Jelenések könyve tizennyolcadik fejezetében megszólaló első hang kijelentése a második angyal üzenetének megismétlése, ugyanakkor a Jelenések tizennegyedik fejezetének mindhárom angyalát

elutasítottak ábrázolja. A második angyal üzenete mindhárom üzenetet képviseli, és magán viseli az Alfa és az Ómega ismertetőjegyét, mert kihirdetett az első angyal mozgalmának történetében, majd ismét kihirdetett a harmadik angyal mozgalmában. Az üzenet azonosítja, hogy Babilon kétszer esett el, és ebben a prófétai értelemben a „prófécia hármasságára” mutat rá.

Babilon első két bukása, amint azt Bábel és Babilon jelképezi, az újkori Babilon végső bukását szemlélteti. Babilon bukásának kettős kihirdetését a három angyal első és utolsó üzenete fogja közre. A három angyal üzenetének szerkezete magán viseli az Alfa és az Omega ismertetőjegyét, mert az első üzenet az „örökkévaló evangélium”-ként van azonosítva, ami meghatározás szerint azt jelenti, hogy ez az örök evangélium, vagyis ugyanaz az evangéliumi üzenet minden időre nézve. A harmadik angyal üzenete az az evangéliumi üzenet, amely óv a fenevad bélyegének felvételétől, ezért az első üzenet és a harmadik üzenet, vagyis az első és az utolsó üzenet, ugyanaz az üzenet, mert mindkettő az evangélium.

Alfa és Omega a „Igazság” aláírását helyezte a három üzenetre, mert a héber szónak, amelyet „igazság”-nak fordítanak, a Csodálatos Nyelvész úgy adott formát, hogy a héber ábécé első, tizenharmadik és utolsó betűjét kapcsolta össze. A „tizenhárom” mint jelkép a lázadást jelenti, és a második üzenetben azonosítják Babilon lázadását, amint azt hamis tanításai és paráznasága képviselik. Amint már megjegyeztük, a második üzenet Alfa és Omega aláírását is magán viseli, mert az az üzenet, amelyet a millerita történelemben az ítélet megnyílásának bejelentésére hirdettek, megismétlődik a harmadik angyal mozgalmában, hogy az ítélet lezárulását azonosítsa.

Bábel bukása a Genézis tizenegyedik fejezetében Babilon bukásának első említése, és Nimród vakmerő lázadásának tanúsága magán viseli az első angyal üzenetének ismertetőjegyét. Amint azt a korábbi írások bemutatták, mindhárom, a három angyalhoz tartozó üzenet megtalálható az első angyal üzenetén belül is. Az első angyal üzenetében az „féljétek az Istent” kifejezés az első üzenetet jelképezi, a „és néki dicsőséget adjatok” kifejezés pedig a második angyal üzenetét jelenti. A harmadik üzenet az elsőben található meg, amikor kijelenti, hogy „eljött az ő ítéletének órája.”

Nimród bukásában, amely Babilon első bukása, a három angyal három lépése is azonosítható. Ezt a „menj el” kifejezés szemlélteti.

Az egész földnek pedig egy nyelve és egyféle beszéde vala. És lőn, mikor kelet felől elindultak, hogy Sineár földjén egy síkságot találának, és ott letelepedének. És mondanak egymásnak: Jertek, vessünk téglát, és égessük ki jól. És a téglalőn nekik kő gyanánt, a földi szurok pedig habarcsgyanánt. És mondanak: Jertek, építsünk magunknak várost és tornyot, melynek teteje az égig érjen, és szerezzünk magunknak nevet, hogy el ne széledjünk az egész föld színére. Az Úr pedig alászálla, hogy lássa a várost és a tornyot, amelyet az emberek fiai építének. És monda az Úr: Ímé, e nép egy, s az egésznek egy a nyelve; és ez az, amit cselekedni kezdenek; és immár semmi sem gátolja őket abban, amit elgondoltak, hogy véghezvigyék. Jertek, szálljunk alá, és zavarjuk ott össze nyelvüket, hogy meg ne értsék egymás beszédét. És elszéleszté őket onnan az Úr az egész föld színére; és megszűnének a városépítésétől. Ezért nevezék annak nevét Bábelnek; mert ott zavará össze az Úr az egész föld nyelvét, és onnan széleszté el őket az Úr az egész föld színére. 1Mózes 11:1–9.

Babilon első bukását, mint Bábelét, a „nosza” háromszori ismétlődése fejezi ki. A három angyal mind az első angyalban van ábrázolva. Dániel könyvének első fejezete szintén az első angyal üzenetét szemlélteti, és amint azt e cikkekben korábban azonosítottuk, az örökkévaló evangélium háromlépcsős megpróbáltatási folyamata az első lépésben található meg, amikor Dániel megtagadta, hogy a babiloni étrendből egyék, és ehelyett úgy döntött, hogy dicsőséget ad Istennek. Első próbája az első angyal próbája volt, aki a millerita történelemben 1840. augusztus 11-én egy kis könyvvel szállt alá, amelynek megevésére János parancsot kapott.

Ezután egy tíznapos szemléltető próba adatott neki, amely különbséget mutatott azok között, akik a babiloni étrendet fogyasztották, és azok között, akik Dánielhez hasonlóan a főzeléket választották edelelül. A második próba két osztályt hozott létre, miként a második angyal eljövetele is 1844-ben. Ezt a második próbát a három év végén következő próba követte, amikor Nabukodonozor kinyilvánította ítéletét, amint azt a harmadik angyal 1844. október 22-i eljövetele jelképezi.

Az özönvíz után Noé arra kapott utasítást, hogy oltárokat építsen, és amikor ezt tette, soha nem volt szabad sem megfaragnia, sem megigazítania a felhasznált köveket, és oltárához habarcsot sem használhatott. A lázadó Nimród téglát és habarcsot használt, meghamisítva a szövetségi kapcsolatot oltárát, amelynek használatát azok számára rendelték el, akik újra benépesítették a földet. Nimród bizonyágtételében az első „nosza” a „halál szövetségét” jelképezi, amely az első üzenettel szembeni lázadásban kötött. A második „nosza” egy torony (egy Egyház) és egy város (egy Állam) felépítését jelképezi. A második „nosza” Nimród bizonyágtételében az Egyház és az Állam összekapcsolása volt, ami a második angyal üzenetének paráznsága. A harmadik „nosza” azt az ítéletet jelképezte, amely az emberek szétszórásában és a nyelv összezavarásában nyilvánult meg.

Babilon első bukása az első angyal üzenetét szemlélteti előképként, és Babilon második bukása abban a két megnyilvánulásban, amelyek megalapozzák a modern Babilon bukásának elemeit, a második angyal üzenetét szemlélteti előképként. Ez azért van így, mert Babilon bukása, amint azt Dániel könyve feljegyzi, kezdetet és véget képvisel, miként a második angyal üzenete is, amelyet az adventizmus kezdetén és végén hirdetnek. White testvérnő kifejezetten azonosította, hogy a Belsázarra hozott ítélet előképe az a Nebukadnecárra hozott ítélet volt.

„Babilon utolsó uralkodójára, miként előképként az elsőre is, rászállt az isteni Órálló ítélete: »Ó, király, ... neked szól ez a szózat: a birodalom elvételét tőled.« Dániel 4:31.” Próféták és királyok, 533.

Babilon második bukásán ott van az Alfa és az Ómega kézjegye, miként a második angyal üzenetén is. E kézjegyet Babilon első és utolsó királyának bukása jelképezi. Nabukodonozor ítélete és bukása „hét idő”-ként van ábrázolva, ami utalás a 3Mózes huszonhat „hét idő”-jére; Nimród ítéletében és bukásában pedig a „szétszórás” szintén a 3Mózes huszonhat „hét idő”-jére való utalás. Baltázár ítéletét és bukását a tüzes betűk jelképezik, amelyek összege kétezer-ötszázhusz, s ez ugyancsak a 3Mózes huszonhat „hét idő”-jére mutató utalás.

A prófécia „hármasságát” az első két tanú alapozza meg, amelyek azonosítják és megerősítik a harmadik és végső beteljesedés jellemzőit. Babilon három bukásával maga az az üzenet, amely Babilon bukását azonosítja, azt az alapelvet is azonosítja, amelyre a prófécia hármasság alkalmazása épül. Babilon első két bukása azonosítja a harmadik és végső bukás prófétai jellemzőit.

A millerita történelem betű szerint megismétlődik a Future for America történetében. A millerita történelemben azon szabályok gyűjteménye, amelyekkel William Miller megismerkedett, és amelyeket felhasznált annak az igazságkeretnek a felépítésére, amelyet az első angyal üzenetének bemutatásában alkalmazott, e történelem egyik útjelzője volt. A „prófécia hármasság alkalmazása” egyike azoknak a szabályoknak, amelyek ezekben az utolsó napokban kerültek összegyűjtésre annak az igazságkeretnek a megalapozására, amelyben a harmadik angyal üzenete azonosítható.

Róma három megnyilvánulása, egybekapcsolva Babilon bukásának három megnyilvánulásával, szoros kapcsolatban áll egymással, de vannak köztük különbségek. Tírusz parázna asszonya, avagy Babilon, aki paráználkodik a föld királyaival, egy test velük, de uralkodik e királyok felett, miként Jézabel uralkodott Akháb király felett. A modern Róma a Jelenések tizenhetedik fejezetének ama fenevada, amelyen a modern Babilon paráznája ül, és amely felett uralkodik.

E tanulmányt a következő cikkben folytatjuk.

„Azután tekintetemet elvonták a dicsőségről, és a földön levő maradékra irányították. Az angyal ezt mondta nekik: »Elkerülitek-e az utolsó hét csapást? Elmentek-e a dicsőségbe, és élvezitek-e mindazt, amit Isten azoknak készített, akik szeretik Őt, és készek az Ő ügyéért szenvedni? Ha igen, meg kell halnotok, hogy élhessetek. Készüljete, készüljete, készüljete. Nagyobb előkészületre van szükségetek annál, mint amellyel most rendelkeztek, mert jön az Úr napja, kegyetlenül, búsulással és felgerjedt haraggal, hogy a földet pusztasággá tegye, és kipusztítsa belőle annak bűnöseit. Áldozatok fel mindent Istennek. Helyezzetek mindent az Ő oltárára—önmagatokat, javaitokat és mindent—élő áldozatul. Mindenre szükség lesz ahhoz, hogy beléphessetek a dicsőségbe. Gyűjtsetek magatoknak kincset a mennyben, ahol sem tolvaj nem férközhet hozzá, sem rozsdá meg nem emészti. Itt részeseivé kell lennetek Krisztus szenvedéseinek, ha azután részesei akartok lenni az Ő dicsőségének.«”

„A mennyország elég olcsó lesz, ha szenvedés által nyerjük el. Meg kell tagadnunk önmagunkat az egész úton, naponta meg kell halnunk önünknek, engednünk kell, hogy egyedül Jézus jelenjék meg, és dicsőségét szüntelenül szem előtt kell tartanunk. Láttam, hogy azoknak, akik az utóbbi időben elfogadták az igazságot, meg kell ismerniük, mit jelent Krisztusért szenvedni; hogy olyan próbákon kell áthaladniuk, amelyek élesek és fájdalmasak lesznek, hogy szenvedés által megtisztuljanak és alkalmassá váljanak arra, hogy elnyerjék az élő Isten pecsétjét, átjussanak a nyomorúság idején, meglássák a Királyt az ő szépségében, és Isten, valamint a tiszta, szent angyalok jelenlétében lakozzanak.”

„Amint megláttam, mivé kell lennünk ahhoz, hogy örökségül nyerjük a dicsőséget, és azután megláttam, mennyit szenvedett Jézus, hogy számunkra ily gazdag örökséget szerezzen, azért imádkoztam, hogy Krisztus szenvedéseibe kereszteltessünk be, hogy a megpróbáltatásoktól ne riadjunk vissza, hanem türelemmel és örömmel hordozzuk azokat, tudván, mit szenvedett

Jézus, hogy az Ő szegénysége és szenvedései által mi gazdagokká lehessünk. Az angyal ezt mondta: „Tagadjátok meg az ént; gyorsan kell haladnotok.” Némelyeknek közlünk volt idejük arra, hogy megismerjék az igazságot, és lépésről lépésre előrehaladjanak, és minden lépés, amelyet megtettünk, erőt adott a következő megtételéhez. De most az idő csaknem lejárt, és amit nekünk évekbe telt megtanulnunk, azt nekik néhány hónap alatt kell majd megtanulniuk. Sok mindent el is kell majd felejteniük, és sok mindent újból meg kell tanulniuk. Azoknak, akik nem akarják felvenni a fenevad bélyegét és képmását, amikor a rendelet kiadatik, már most elhatározásra kell jutniuk, hogy ezt mondják: Nem, mi nem fogjuk tiszteletben tartani a fenevad intézményét.” Early Writings, 67.